

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 497), art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) i art. 18 ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopoli Tytoniowego”, „Państwowego Monopoli Spirytusowego” i „Polskiego Monopoli Solnego” (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 228), zmienionym rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 195), z dnia 31 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 459) i z dnia 28 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 1, poz. 8), wprowadza się zmiany następujące:

1) § 98 otrzymuje brzmienie:

„§ 98. Pracownikowi, który po upływie co najmniej 10 lat służby zaliczalnej do czasu służby w myśl przepisów § 7 stał się trwale niezdolny do służby, a ponadto utracił bez własnej winy w związku przyczynowym ze służbą trwale co najmniej 95% zdolności do zarobkowania — dolicza się przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego w granicach § 108 — 10 lat do czasu służby, podlegającego normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej. W przypadkach, w których utrata zdolności do zarobkowania nie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą — doliczenie, o którym mowa wyżej, może nastąpić za zgodą Ministra Skarbu.”;

2) w § 108 uchyla się ust. 3, 4 i 5.

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopoli Tytoniowego”, „Państwowego Monopoli Spirytusowego” i „Polskiego Monopoli Solnego” (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 195) uchyla się § 2.

§ 3. Emeryci oraz wdowy i sieroty, którym zaopatrzenie emerytalne zostało przyznane przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego z doliczeniem do wysługi emerytalnej okresów służby w byłych państwach zaborczych albo okresów pracy zawodowej, otrzymują to zaopatrzenie od dnia 1 lipca 1938 r. z uwzględnieniem zmian wynikających z § 1 pkt 2) rozporządzenia niniejszego z tym jednak zastrzeżeniem, że z czasu służby w byłych państwach zaborczych osobom tym zalicza się do wysługi emerytalnej tylko okresy rzeczywistej służby, okresów natomiast doliczonych z tytułu korzystniejszego liczenia tej służby nie uwzględnia się; zastrzeżenie to nie dotyczy osób odznaczonych orderem wojskowym „Virtuti Militari” lub „Krzyżem Niepodległości”.

Jeżeli przy zastosowaniu przepisu ustępu poprzedzającego okazało się, że wysługa emerytalna wynosi mniej aniżeli lat 15, wysokość zaopatrzenia emerytalnego określa się według zasad zdania drugiego ustępu drugiego § 108 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 228).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1938 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

369

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na jabłka, morele, brzoskwinie, arbuzy i sok winogronowy.

Na podstawie artykułu 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Przy przywozie niżej wyszczególnionych towarów pobiera się, za pozwoleniem Ministra Skarbu, cło niższe w następującej wysokości:

Pozycje i punkty t.c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło niższe od 100 kg, w zł
z 53	Jabłka świeże luzem i we wszelkiego rodzaju opakowaniach, o wadze jednostki opakunkowej powyżej 40 kg, z wyjątkiem jabłek opakowanych indywidualnie i w oddzielnych	

Pozycje i punkty t.c. przywózowej	Nazwa towaru	Cło niższe od 100 kg, w zł
	rzędach, w okresie od 1 do 31 lipca 1938 r.	18.—
58 p. 1	Morele świeże, w okresie od 1 do 31 lipca 1938 r.	50.—
58 p. 2	Brzoskwinie świeże, w okresie od 15 lipca 1938 r. do 15 września 1938 r.	120.—
58 p. 3	Arbuzy świeże—w okresie: a) od 1 lipca 1938 r. do 31 sierpnia 1938 r. b) od 1 do 15 września 1938 r.	10.— 16.—
z 236 p. 1	Sok winogronowy bez cukru, w okresie od 1 lipca 1938 r. do 30 czerwca 1939 r.	52.—

§ 2. (1) Gdy przed wydaniem do wolnego obrotu towaru, wyszczególnionego w § 1, strona nie złożyła podania o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła niższego, Minister Skarbu może dodatkowo wydać pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli:

- przed wydaniem towaru do wolnego obrotu została ustalona, na wniosek strony, tożsamość towaru w sposób określony przepisami wykonawczymi do prawa celnego i jeżeli
- strona złożyła, w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, podanie o zastosowanie do odprawionego towaru cła niższego oraz o zwrot różnicy po-

między należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego.

(2) W przypadkach, gdy przed podjęciem do wolnego obrotu towaru wymienionego w § 1, strona złożyła podanie o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła niższego, lecz podjęła towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem takiego pozwolenia, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli, przy zachowaniu przepisu ust. 1 lit. a), strona złożyła podanie o zwrot wspomnianej różnicy w ciągu 30 dni, od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, przypadających od danego towaru. Strona powinna przy tym powołać się na poprzednio złożone podanie o wydanie pozwolenia na zastosowanie cła niższego albo też na otrzymane, na skutek tego podania, pozwolenie Ministra Skarbu.

(3) Jeżeli strona wniosła zażalenie w sprawie zastosowania taryfy celnej lub przepisów celnych, bieg 30-dniowych terminów, określonych w ust. 1 i 2, rozpoczyna się od daty doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancji.

(4) Podania określone w ust. 1 i 2 strona powinna złożyć, dołączając kwit celny, w urzędzie celnym, który dokonał odprawy. Urząd celny przesyła otrzymane podanie do Ministerstwa Skarbu wraz z przechowanymi w urzędzie dowodami stwierdzającymi tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

370

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 czerwca 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 1933 r. o pieczęciach notariuszów i organów izb notarialnych.

Na podstawie art. 5 pkt 1 prawa o notariacie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 84, poz. 609) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 1933 r. o pieczęciach notariuszów i organów izb notarialnych (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 686) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 dodaje się ust. 3:

„Jeżeli ilość liter napisu pieczęci jest większa niż ilość milimetrów średnicy pieczęci, dopuszczalne jest skrócenie napisu przez zastą-

pienie imienia notariusza (zastępcy notariusza) podaniem początkowej litery lub dwóch pierwszych liter imienia, a gdyby i takie skrócenie napisu nie wystarczało, dopuszczalne jest skrócenie tytułu notariusza na „notar.“, a zastępcy notariusza na „z. notar.“ lub „zast. notar.“, jak również skrócenie nazwy miejscowości, jeśli ta składa się z dwóch wyrazów i skrócenie jednego z nich odpowiada zwyczajowi miejscowemu.“

2) § 10 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Władze, pośredniczące w zamówieniach pieczęci, ustalają treść napisów skróconych